

ת"פ 56209/11/16 - מדינת ישראל נגד דוד דודו רומי

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 56209-11-16 מדינת ישראל נ' רומי

בפני
בעניין: כבוד השופט איתן כהן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד דודו רומי

הנאשם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בגניבת רכב, עבירה לפי סעיף 413ב(א) בצירוף לסעיף 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").
2. בהסדר הטיעון שנכרת בין הצדדים הוסכם שהנאשם יודה ויורשע בכתב אישום מתוקן ובאשר לעונש יטענו הצדדים באופן חופשי.

כתב האישום המתוקן

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, עובר למועד הרלוונטי לכתב האישום, קשר הנאשם קשר לעבור עבירת פשע של גניבת רכב יחד עם שלושה נוספים: יעקב לוי (להלן: "**לוי**"), מועתצם רג'ב (להלן: "**רג'ב**"), ואחר שאינו ידוע למאשימה (להלן: "**האחר**"). קשירת הקשר התבטאה, בין היתר, בשיחות טלפוניות.

ביום 11.10.2016 בשעה 01:55 לערך, ברחוב עבודת ישראל 15 בירושלים, גנבו הנאשם ולוי אוטובוס זעיר פרטי מסוג מרצדס ל.ז. 0000000, השייך למר יואל בוקשפן (להלן: "**המתלונן**").

באותן נסיבות, התקשר הנאשם למכשירו הסלולרי של רג'ב כשעה לפני הגניבה, בד בבד עם התקשרויותיו עם לוי. לאחר מכן, הגיעו הנאשם ולוי למקום כשבידם מפתח תואם לרכב. לאחר שהבחינו שאין אנשים בסמוך לרכב ובתום המתנה, גנבו הנאשם ולוי את הרכב ונסעו מהמקום. בשלב זה, התקשרו הנאשם ולוי אל האחר וניהלו עמו שיחה עד הגעתם לחיזמה, אשר מחוץ לתחום שיפוטה של מדינת ישראל, ושם העבירו את הרכב לאחר. האחר נטל את הרכב והעבירו לרג'ב, שהמתין לקבלת הרכב במוסכו הנמצא בחיזמה.

ביום 18.10.2016 וביום 29.10.2016 התקשר אל המתלונן אדם שזהותו אינה ידועה ודרש ממנו כופר בסך של

45,000 ₪ בתמורה להשבת רכבו. אותו אדם הזהיר את המתלונן שלא לפנות למשטרה.

ביום 06.11.2016 אותר הרכב הגנוב בכפר בודרוס שמחוץ לקו הירוק, כשבמקום לוחיות הזיהוי הישראליות מורכבות עליו לוחיות זיהוי פלשתינאיות.

הנאשם הורשע על שבמעשיו גנב רכב בצוותא חדא עם אחרים.

תסקיר שירות המבחן

4. תסקיר שירות המבחן הוגש ביום 10.09.2019. מטבע הדברים וכדי לשמור על צנעת הפרט של הנאשם אפרט את עיקרי הדברים בלבד. התסקיר סוקר את הרקע האישי, המשפחתי, התעסוקתי של הנאשם.

על פי התסקיר, הנאשם בן 36, רווק. הנאשם סיים 11 שנות לימוד בלבד והוא בעל תעודת מכונאי סוג א'. במהלך השנים עבד בעבודות שונות אך כיום הוא אינו עובד, ולדבריו מתקשה להתחייב למקום עבודה טרם גזירת דינו.

לנאשם שלוש הרשעות קודמות מהשנים 2003, 2005 ו-2009 בעבירות של הסגת גבול פלילית וגניבה, ניסיון לפירוק חלקים מרכב והחזקת אגרופן או סכין שלא כדין (בהתאמה). בשנת 2016 בהיותו במעצר בית, שולב בקבוצה טיפולית מיועדת לעצורי בית במסגרת שירות המבחן. הנאשם התמסר להליך והביע רמת מחויבות גבוהה.

בהתייחס לעבירה הנוכחית, הנאשם קיבל אחריות על מעשיו והביע צער על התנהלותו. לדבריו, נענה להצעתו של לוי ליטול חלק בעבירה תמורת תשלום, ופעל מתוך חוסר שיקול דעת ועל רקע קשייו הכלכליים.

כגורמי סיכון להישנות מעורבות עבריינית, צוין שהנאשם טרם גיבש מערכת אישיותית בשלה, בוגרת ויציבה; הנאשם זקוק להכוונה ותמיכה בקשר להתנהלותו; בין הנאשם להוריו קיים מתח על רקע מצבו; הנאשם מתמודד עם קשיים כלכליים שגורמים לו למתח וחרדה, והוא נוטה לפעול באופן אימפולסיבי בלי לחשוב על השלכות מעשיו.

כגורמי סיכוי להימנעות מעבירות נוספות, צוין שהנאשם מקבל אחריות על העבירה שעבר ומבין את חומרתה; הנאשם משתף פעולה עם גורמי טיפול ומגלה מוטיבציה לשינוי התנהגות עבריינית; הנאשם משקיע מאמצים בשיקום חייו, מביע רצון ללמוד ולהתקדם בתחום עיסוקו ושואף להשיג עצמאות כלכלית.

שירות המבחן המליץ להימנע מענישה מחמירה שעלולה להביא לנסיגה במצבו של הנאשם ולחבל בהישגי שיקומו ותפקודו היציב כיום. לפיכך הומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה, שבמהלכו ישתלב הנאשם בפרויקט "אוניברסיטה בע"מ" בפיקוח שירות המבחן. עוד הומלץ על צו של"צ נרחב בהיקף של 220 שעות שיהווה ענישה מוחשית ומציבת גבולות לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של שישה חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות, מאסר

על תנאי, פיצוי, התחייבות, צו מבחן ופסילה על תנאי. אשר למתחם העונש ההולם, טענה שזה נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, כאשר במקרה דנא ניתן לסטות מהרף התחתון של המתחם לאור ההליך השיקומי שעבר הנאשם. בטיעוניה הדגישה את נטילת האחריות מחד גיסא, ואת חומרת העבירה מאידך גיסא.

6. ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן. בטיעוניה הדגיש את ההליך השיקומי שעובר הנאשם אשר כיום מנהל אורח חיים נורמטיבי באופן שמצדיק סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, את חלוקה הזמן מאז שנעברה העבירה, את מסוכנותו הנמוכה ואת היציבות התעסוקתית שמהווה נדך מרכזי בשיקומו שכן הנאשם בינתיים החל לעבוד לפרנסתו.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

7. בת"פ 56134-11-16 **מדינת ישראל נגד לוי** (17.09.2017) דן בית המשפט (כב' השופטת ש' לארי בבלי) בשותפו של הנאשם לעבירה יעקב לוי וקבע מתחם עונש הולם שנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר בפועל. לוי נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל ממש, מאסר על תנאי, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי, קנס בסך 2,000 ₪ ופיצוי למתלון בסך 3,000 ₪. ברם כבר עתה יאמר שנתוניו של לוי שונים בתכלית מנתוני הנאשם שלפניי באופן שמצדיק שוני מהותי בענישתם.

לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו ואת מידת הפגיעה בהם, את הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, את מידת אשמו של הנאשם ואת הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, וכיוון שמדובר באותו מעשה, מצאתי שיש לאמץ את המתחם שנקבע בעניין לוי.

בגזר הדין שם התייחס בית המשפט **לערך החברתי המוגן** שנפגע כתוצאה מהעבירה - שמירה על שלום הציבור, בטחונו וקניינו. הדברים אמורים גם בהתחשב בכך שפרמיות הביטוח שמשלם הציבור, מחושבות בהתאם להיקף נזקי מקרי הביטוח. עוד אוסיף את ערך השמירה על שלווה נפשו של המתלון והציבור וערך השמירה על איכות חייו.

נקבע **שמידת הפגיעה** בערך המוגן משמעותית, וזאת בהתחשב בתכנון שקדם למעשה שהתבטא בחבירה שבין מספר שותפים לעבירה, בהגעה לזירת הגניבה כשהמעורבים מצוידים במפתח תואם לרכב, בהמתנה לשעת כושר עד שהמקום התרוקן מעוברי אורח, ובהעברת הרכב לשטחים לאחר שנגנב.

כן התחשב בית המשפט בפגיעה הכפולה במתלון: פגיעה כלכלית קשה בקניינו ובפרנסתו של המתלון אשר עשה שימוש באוטובוס הזעיר לצרכי פרנסה, לצד פגיעה נפשית שנגרמה בעטיין של שיחות הטלפון המאיימות שקיבל בשתי הזדמנויות שונות שבהן נדרש לשלם כופר בסך 45,000 ₪ תמורת החזרת רכבו תוך שהסוחט הזהירו לבל יפנה למשטרה. ברי שיש בשיחות מעין אלה להטיל פחד ולזרות אימה בליבו של המתלון ובני משפחתו.

לעניין **מדיניות הענישה הנוהגת**, מצא בית המשפט שבמקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל לתקופות בנות מספר חודשים לצד עונשים נלווים והכול בהתאם לנסיבות המעשה והעושה. בפסיקה הנוהגת הושם דגש על כך שמדובר בעבירות חמורות ונפוצות אשר ככלל מחייבות להחמיר עם מבצעהן משיקולי הלימה והרתעה (ראו: רע"פ 1052/17 ג'ברין נגד מדינת ישראל (12.03.2017), רע"פ 1108/15 שעאבנה נגד מדינת ישראל (24.02.2015), עפ"ג 57089-03-14 מחפוז נגד מדינת ישראל (02.07.2014), עפ"ג 59041-03-17 סלאיימה נגד מדינת ישראל (13.06.2017)).

8. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **התכנון שקדם לביצוע העבירה**; על פי הסדר הטיעון, לא הורשע הנאשם בעבירת קשירת קשר. ברם העובדות הרלוונטיות נותרו בכתב האישום המתוקן. מכתב האישום אנו למדים שלעבירה קדם תכנון מוקדם והיערכות של השותפים לעבירה אשר חברו יחדיו לביצועה. על פי עובדות כתב האישום התקשר הנאשם למכשירו הסלולרי של רג'ב כשעה לפני הגניבה, בד בבד עם התקשרויותיו עם לוי. עובדות אלה מלמדות שהתיאום שבין השותפים היה הדוק ומומש.

בשלב הביצוע העיקרי, פעלו השותפים לעבירה בצוותא חדא בהתאם לתכנון המוקדם. הנאשם ולוי הגיעו לזירה כשהם מצוידים במפתח תואם לרכב. השניים המתינו בזירה זמן מה עד שהמקום התרוקן מעוברי אורח ורק לאחר מכן גנבו את הרכב ונסעו מהמקום. לאחר מכן התקשרו הנאשם ולוי אל האחר וניהלו עמו שיחה עד הגעתם לחיזמה, אשר מחוץ לתחום שיפוטה של מדינת ישראל, ושם העבירו את הרכב לאחר. האחר נטל את הרכב והעבירו לרג'ב, שהמתין לקבלת הרכב במוסכו שבחיזמה.

בהמשך קיבל המתלונן שיחות מסחטן שדרש כאמור כופר של ₪ 45,000 בעד השבת הרכב תוך שהזהיר את המתלונן לבל יפנה למשטרה.

העובדות מלמדות שלא מדובר בעבירה שנעברה באופן ספונטני או בעקבות מעידה רגעית כי אם בעבירה שנעברה לאחר תכנון מוקדם והיערכות מוקפדת שכללה חלוקת תפקידים מוגדרת וידועה מראש.

ב. **חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה ומידת ההשפעה של אחר על הנאשם בביצוע העבירה**; בהתייחסו לרקע לביצוע העבירה תיאר הנאשם בפני שירות המבחן שבאותו יום הסיע את לוי, ובמהלך הנסיעה שיתף אותו לוי בכוונתו לעבור את העבירה והציע לו להשתתף בתמורה לתשלום.

מגזר דינו של לוי עלה שהוא טוען טענה הפוכה שלפיה היוזמה והרעיון היו של הנאשם ולוי נענה להצעתו ולקח חלק אקטיבי בגניבת הרכב.

אין בידי להכריע במחלוקת שבין הנאשם ושותפו שהרי שניהם הודו ועל כן לא נוהל משפט ולא נשמעו עדים. ברם על פי העובדות המוסכמות, חלקו של הנאשם בעבירה המושלמת היה מרכזי ומשמעותי.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה**; גניבת הרכב הסבה למתלונן נזק כלכלי שכן הרכב שימש אותו לצרכי פרנסה וברי שבתקופה שבה הוחזק הרכב בידי הגנבים, נגרם נזק לפרנסתו. נוסף על כך, יש להניח כאמור ששתי השיחות שבמהלכן נדרש המתלונן לשלם כופר בעד השבת רכבו תוך שהוזהר לבל יפנה למשטרה, הטילו מורא בליבו ובלב בני משפחתו וגרמו להם לסבל נפשי.

9. לאור כלל הנסיבות, החלטתי כאמור לאמץ את המתחם שנקבע בעניין לוי ועל כן **אני מעמיד את מתחם העונש ההולם על מאסר שבין 8 חודשים ל-18 חודשים**, לצד עונשים נלווים.

חריגה ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום

10. הצדדים הסכימו שיש לחרוג לקולה ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום בעקבות ההליך השיקומי המוצלח שעובר הנאשם. הצדדים היו חלוקים בשאלת מידת החריגה. המאשימה עתרה לגזור על הנאשם מאסר בן שישה חודשים שאותו יישא בדרך של עבודות שירות לצד מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצוי למתלונן, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה על תנאי ומנגד עתרה ההגנה לאמץ את המלצת שירות המבחן במלואה, דהיינו: צו של"צ, צו מבחן, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן.

האפשרות לחריגה ממתחם ההלימה לצרכי שיקום קבועה בסעיף 40(א) לחוק העונשין שזו לשונו:

"קבעביתהמשפטמתחםהעונשההולםבהתאםלעיקרוןהמנחהומצאכיהנאשםהשתקםאוכיישסיכוישלממששששתקם,רשאהואלחרוגמתחםהעונשההולםלקבועאתעונשושלנאשםלפישיקולישיקומו,וכןלהורות עלנקיטתאמצעישיקומיכלפיהנאשם,לרבותהעמדתובמבחןלפיסעיפים 82 או 86 אולפיפקודתהמבחן] נוסחחדש [התשכ"ט-1969".

סעיף 40ד(ב) לחוק העונשין קובע כי במקרה שבו היו מעשי העבירה ומידת אשמתו של הנאשם בעלי חומרה יתרה, לא יחרוג בית המשפט ממתחם העונש ההולם אף אם הנאשם השתקם או אם יש סיכוי של ממש שישתקם, אלא בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן.

אף שעסקינן בעבירה חמורה מסוג גניבת רכב, לא מדובר במקרה שבו נעברה העבירה בנסיבות המלמדות על חומרה יתרה שיש בה כדי למנוע חריגה ממתחם העונש ההולם לצרכי שיקום.

בחינת נתוני הנאשם, נסיבותיו האישיות, תוצאות ההליך הטיפולי שעבר עד כה, והמלצת שירות המבחן, שכנעוני שיש סיכוי של ממש להצלחת שיקומו ועל כן מצאתי שיש להעניק מעמד בכורה לשיקולי השיקום ולהעדיפם על פני שיקולי ההלימה וההרתעה.

גיבשתי את מסקנתי זו בהתחשב באלה:

הנאשם השתתף בהליך טיפולי שעד כה צלח; שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא; ערך שינוי משמעותי בחייו תוך שהוא מגלה מוטיבציה לשינוי התנהגות עבריינית ומשקיע מאמצים בשיקום חייו באופן ששכנע את

שירות המבחן שהתרשם: "מתהליך פנימי חיובי של רצון בשינוי ושיקום חייו"; תפקודו כיום יציב; בדיקות הסמים מוכיחות שהוא נמנע משימוש בסמים; נטל אחריות על מעשיו והביע צער וחרטה; ולא נפתחו נגדו תיקים חדשים.

העונש המתאים - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

11. בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** ולתת להן משקל.

בהתאם לכך נתתי דעתי לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם**; שירות המבחן סבר שענישה מחמירה עלולה להביא לנסיגה במצבו של הנאשם ולחבל בהישגי השיקום עד כה ובתפקודו היציב כיום. השתכנעתי שנסיגה בשיקומו של הנאשם תפגע הן בנאשם עצמו והן באינטרס הציבורי המובהק שיש בשיקומו של הנאשם, שיקום שנועד להפחית את הסיכון להישנות עבירות בעתיד.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו**; הנאשם הודה במיוחד לו במסגרת הסדר טיעון. בתסקיר נכתב שהנאשם נוטל אחריות על מעשיו, מבין את חומרת המעשה ומביע צער על התנהלותו. שירות המבחן התרשם שחרטתו של הנאשם כנה. יחסו לעבירה נזקף לזכותו עת מנה שירות המבחן את גורמי הסיכוי להימנעות מעבירות נוספות בעתיד ועת גיבש את המלצתו.

בנסיבות אלה ניתן להניח לטובת הנאשם את מלוא ההנחות המקלות השמורות למי שהודה באשמתו, ומעבר לחרטה ונטילת האחריות אניח גם הפנמה וקבלה לעתיד.

ג. **חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה**; מאז שנעברה העבירה בחודש אוקטובר 2016 חלפו כמעט שלוש שנים. במהלך תקופה זו לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים. יש לזקוף נתון זה להירתמותו של הנאשם להליך הטיפול ולשינוי שערך הנאשם בחייו, בעקבותיו. ברי שיש להתחשב בנתון זה לעת גזירת הדין.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם**; לנאשם שלוש הרשעות קודמות שהתיישנו.

בשנת 2009 נדון למאסר על תנאי וקנס לאחר שהורשע בהחזרת סכין.

בשנת 2005 נדון למאסר על תנאי וקנס לאחר שהורשע בניסיון לפירוק חלקים מרכב.

בשנת 2003 נדון למאסר על תנאי והתחייבות לאחר שהורשע בהסגת גבול וגניבה.

ההרשעות כאמור התיישנו אך לא נמחקו אולם מפאת טיבן וחלוף הזמן לא הענקתי להן משקל ממש.

העונש המתאים - סיכום

12. לאחר שנתתי דעתי לכלל השיקולים הרלוונטיים ולטיעוני הצדדים, סבורני שהאיזון שבין השיקולים לחומרה-מזה, ובין השיקולים לקולה-מזה, מחייבים לגזור עונש אשר יסטה לקולה ממתחם העונש ההולם באופן שלא יפגע בסיכויי שיקומו של הנאשם ובניסיונותיו לייצב את חייו ולהשיבם למסלול תקין.

דומני שהטלת מאסר לתקופה קצרה שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות לצד מאסר על תנאי, צו מבחן, פיצוי למתלונן, ופסילת רישיון נהיגה על תנאי, יאזנו כראוי בין שיקולי הענישה הרלוונטיים.

סוף דבר

13. לאחר ששקלתי את רכיבי הענישה השונים- סוגם ומידתם ואת השפעתם ההדדית, החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א.

מאסר בן 3 חודשים שאותו יישא הנאשם בעבודות שירות.

על פי קביעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס, שובץ הנאשם לעבודות שירות במרכז הירושלמי לרכיבה טיפולית בימים ובשעות שנקבעו בחוות הדעת. הממונה יוכל לשנות את מקום ההשמה ואת שעות העבודה לפי שיקול דעתו ללא צורך בפנייה לבית המשפט. הנאשם יתייצב לצורך קליטה והצבה ביום 14.11.2019 בשעה 08:00 במשרדי הממונה במפקדת מחוז דרום, כפי שנקבע בחוות הדעת.

ב. **מאסר בן ארבעה חודשים שאותו לא יישא הנאשם אלא אם**

יעבור בתוך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש בקשר עם רכב ויורשע בה בתוך התקופה או לאחריה.

ג. **צו מבחן למשך שנה, שבמסגרתו ישתלב הנאשם בתוכנית**
"אוניברסיטה בע"מ" בפיקוח שירות המבחן.

הנאשם מוזהר בזאת שאם לא ימלא אחר תנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור עונש אחר תחתיו.

ד. **פיצוי למתלונן, מר יואל בוקשפן, בסך 3,000 ₪.**

הפיצוי יחולק לחמישה תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם ביום 01.11.2019 ויתר התשלומים ישולמו בכל אחד בחודש בחמשת החודשים העוקבים.

ה. **פסילת רישיון נהיגה למשך 4 חודשים וזאת על תנאי למשך 3**

שנים.

מזכירות בית המשפט תמציא את העתק גזר דין לשירות המבחן למבוגרים ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה אלול תשע"ט, 25 ספטמבר 2019, במעמד הצדדים.